

Muhterem Sami

– Sami Biber · 06 Nisan 2021

Başlığı görünce mutlaka kimmiş bu muhterem Sami diye merak etmediniz eminim zira öyle sanıyorum ki bu muhterem Sami'nin ben olduğumu zannettiniz. Yok hani övünmek gibi olmasın ben de çok muhterem bir adamımdır ama muhterem Sami tek başına ben değilim.

Şimdi de” Başka muhteremler de mi var?” diye düşünüyorsunuz mutlaka.

Evet var, hem de milyonlarca muhterem Sami var.

Şimdi de ” Atma, Türkiye’de hepi topu 50.000 Sami adını taşıyan var, milyonlarca Sami’yi de nereden çıkarıyorsun?” Dediğiniz duyar gibiyim. Ama var. Evet Türkiye’de sadece 50.000 civarında Sami var ama milyonlarca Muhterem Sami var.

Haydi gelin kafanızı daha fazla karıştırmadan doğrudan doğruya benim hikayeme geçelim. Yani 67 sene öncesinden başlayalım.

Efendim bendeniz 25 Şubat 1954 de dünyaya gelince rahmetli babam – ileride profesör olsun diye- Adımı Sami koymuş. Şimdi ”Ne alaka?” diyeceksiniz. O zamanlar Sıddık Sami Onar diye bir prof varmış. Adam 1946 da İstanbul üniversitesinin yani benim mezun olduğum üniversitenin ilk seçilmiş rektörü olmuş. (1946 ya kadar Üniversiteler Milli Eğitim Bakanlığına bağlıymış) 1961 Anayasasını hazırlayan hukukçular arasında da yer alan bu profu babam her nedense sevmiş ve onun adını bana vermiş.

Ben de her ne kadar İstanbul Üniversitesinde okusam da profesör olamadım maalesef.

Neyse, adım böylece Sami oluş ama hiç merak etmiyordum manasını. Ben merak etmiyorum ama Ortaokul Türkçe öğretmenim sadece ben değil, sınıftaki herkesin adının manasını merak etmiş olmalı ki bize ödev verdi: ”Herkes adının manasını öğrenecek”

Yahu herkes öğrenecek de nereden, kimden, hangi kaynaktan öğreneceğiz? O zaman böyle Google amca yok ki soralım. Ansiklopedi? Erzurum gibi yerde ve 55 sene önce? Günlük gazeteler bile üç gün sonra varıyor bu ile.

Velhasılıkelam hocalara, evet bildiğiniz cami hocalarına sormak gerekiyor.

Ben bir hoca yerine hocanın oğlu olan ve hepimizin abi dediğimiz bir delikanlıya sordum. Az düşündü ”Sami, ekmek kırıntısı demektir.” Dedi.

Haydaaa. Babam bana neden ekmek kırıntısı demek istemiş olabilirdi ki. Ama başka da cevap yoktu.

Ertesi hafta okula gittiğimde öğretmen sordu

-Öğrendin mi adının manasını?

Sınıf kıkır kıkır gülüyor. Allah Allah niye ki acaba?

-Evet, öğrendim hocam.

-Hımm güzel. Neymiş peki?

- Ekmek kırıntısıymış hocam.

-Sınıf daha da bir kıkır kıkır gülüyor.

Öğretmen:

-Yanlış. Sami ekmek kırıntısı demek değildir.

Sınıfta en gıcık olduğum Abdulvahap atıldı hemen.

-Evet hocam. Sami ekmek kırıntısı demek değildir.

Öğretmen merakla sordu.

-Yaa demek sen doğrusunu biliyorsun. Söyle bakalım neymiş?

-Hocam bizde kağıya koşulan öküzlerin boyunduruğuna takılan demir çubuklara Sami denir.

-Evet Abdulvahap. Bu yörede o demirlere Sami denir ama her yerde öyle değildir o. Sami arkadaşınız adının manasını biraz daha araştırarak.

Süklüm püklüm eve gelip olanları anlattım. Bu sefer de abimin diline düştüm " Öküzün Sami'si" Diye (Bugün ben 67, o 71 yaşında ve bana hâlen Öküzün Sami'si " Der.

Babam gezgin bir adamdı ve o sıralarda evde değildi ki ona sorayım " Adımı niçin Sami koydun? Bu adın manası ne? Hepsinden önemlisi bana kastın neydi de bu adı koydun? Bula bula öküzün samisini mi

buldun koyacak isim olarak? ”

Uzatmayalım efendim en sonunda öğretmenimiz açıkladı. Sami'nin manası “ Dinleyen, dinleyici” imiş.

Böylece adımın manasını öğrendim ama yine de abimin dilinden ve onun vasıtasıyla yayılmış olan Öküzün Sami'sinden uzun süre kurtulamadım. Ta ki TRT nin kuruluşu ve radyolarda ilk yayın ile ilgili bir programı dinleyinceye kadar.

Evet yıl kaçtı hatırlamıyorum ama bir gün baktım radyolarımızdaki eski anonlar ile ilgili bir nostalji programı var. Mikrofondaki zât-ı muhterem (Ki sanırım videodaki Eşref Şefik'ti) dinleyicilere sesleniyor: “ Alo alo. Muhterem Samiin (Samiin, sami'nin çoğulu yani “dinleyenler” anlamına geliyor.) İşte o gün aslında pek muhterem bir zât olduğumu da öğrenmiş oldum.

Bu arada belirtmeden geçemeyeceğim: Bakmayın benim edebiyat platformlarında uzun uzun yazdığımı, aslında yüz yüze konuşmalarda fazla konuşmam yani adımın hakkını veririm. Oldukça iyi bir dinleyiciyimdir. O bakımdan da arkadaşlarla bir araya geldiğimizde sık sık “ Yahu iki kelime de sen söyle “ Uyarısına mazur kalırım. Hatta yine böyle bir arkadaş buluşmasında rahmetli sanatçı Hüner Coşkuner de aramızdaydı ve dayanamamış “ Beyefendi siz hiç konuşmadınız. “ Demişti de ona cevaben “ Hanımefendi Allah insana neden iki kulak bir ağız vermiş? İki dinle bir konuş diye. Ben dinlemeyi daha çok tercih ediyorum” Demiştim.